

XI Sympozjum Sekcji Koleopterologicznej PTEntomol. Wieżyca (31 V–1 VI 1985)

Wiodący temat: „Zmiany zasięgów chrząszczy na terenie Polski” zapoczątkował cykl spotkań o tematyce zoogeograficznej. Zagadnieniu temu poświęcono cztery referaty, po których miała miejsce interesująca dyskusja, wymiana informacji i poszerzenie referowanych zagadnień.

– Zasady kartografowania zoogeograficznego – J. Pawłowski. Ze względu na gwałtowne przekształcanie środowiska przyrodniczego zachodzi konieczność rejestrowania zmian w składzie gatunkowym koleopterofauny. Punktem wyjścia mogą być tereny bardzo dobrze zbadane i to takie, gdzie badania były prowadzone od dłuższego czasu. Do nich należą okolice Warszawy, Krakowa, Dolnego i Górnego Śląska, Babiej Góry i okolice Przemyśla. Obecnie w ZZSiD w Krakowie prowadzi się kartotekowanie stanowisk chrząszczy Krakowa w dawnych granicach administracyjnych, co będzie podstawą do oceny zmian w środowisku i podjęcia wspólnie z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody przedsięwzięć natury ochroniarskiej.

Z wszystkich wypowiedzi, które padły w dyskusji, przebijała troska o zachowanie zbiorów entomologicznych i notatek zbieraczy, które mogą być podstawą analiz zoogeograficznych. Niestety mało jest takich inicjatyw, jak w Instytucie Ochrony Roślin w Poznaniu, gdzie zespół entomologów oznacza i zamierza wydać katalog owadów znajdujących się w posiadaniu Instytutu.

– Zmiany zasięgów ryjkowców (Col. *Curculionidae*) w Polsce – A. Kuśka. Szczegółowa analiza rozmieszczenia wszystkich gatunków wykazała, że tylko około 2% zmienia zasięgi na terenie Polski. W przeciągu ostatnich 150 lat szereg gatunków weszło na teren Polski z zachodu, południa i wschodu, natomiast zanikają gatunki związane z zimnym klimatem, np. *Notaris aethiops* (F.), czy *Trichalophus korotyaevi* Zher. et Naz. – pospolite w osadach plejstocenijskich. Świadczyłoby to o tym, że klimat Polski w dalszym ciągu ulega ociepleniu.

– Występowanie *Carabus ulrichii* Germ. w Polsce – W. Kornalewicz. Szczegółowa analiza stanowisk podanych w piśmiennictwie, weryfikacja oznaczeń i własne badania nad ekologią *C. ulrichii*, pozwoliły autorce potwierdzić przypuszczenia koleopterologów niemieckich o ekspansji tego gatunku na wschód.

W dyskusji prof. J. Pawłowski podkreślił wzorowe pod względem metodycznym opracowanie zagadnienia i wyraził życzenie by większość ważnych gospodarczo gatunków miała tego typu opracowane rozmieszczenie.

– Biegaczowate (*Carabidae*) stanowisk solniskowych w Polsce – M. Stachowiak. Kilku-letnie badania *Carabidae* znanych stanowisk solniskowych w Polsce wykazały istnienie bardzo charakterystycznych zgrupowań halofilnych chrząszczy. O ich występowaniu decyduje nie tyle zawartość chlorku sodu w podłożu, co wykształcenie odpowiedniego typu środowiska z roślinami halobiontycznymi.

Dodatkowe informacje uczestników sympozjum w wielu przypadkach rozszerzyły zagadnienie omawiane w referacie i wskazały na olbrzymie możliwości badań zmian zasięgów chrząszczy.

W części sympozjum dotyczącej spraw organizacyjnych zwrócono się do bibliotekarza PTE z prośbą, by zabezpieczył odpowiednie ilości katalogów chrząszczy i innych wydawnictw koleopterologicznych i zajął się ich dystrybucją według złożonych zamówień.

Uczestnicy sympozjum zwracają się także do dyrekcji Instytutu Zoologii PAN w Warszawie – wydawcy Katalogu Chrząszczy – by w kolejnych tomach ponownie zamieszczano zdjęcia czołowych koleopterologów polskich.

Dwie wycieczki po przepięknych okolicach Wieżycy, kierowane przez organizatora spotkania mgr. Mieczysława Stachowiaka i wspaniałą, wprost rodzinną atmosferę stworzoną przez gospodarzy zajazdu „Hubertówka” długo będzie wspominać 22 uczestników sympozjum.

Antoni Kuśka